

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juříčkové a soudců Tomáše Langáška a Filipa Dienstbiera v právní věci žalobkyně: **MASOX a.s.**, sídlem Václavské náměstí 794/38, Praha 1, zastoupená Mgr. Miloslavem Petřem, LL.M., advokátem, sídlem Jungmannova 745/24, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, sídlem Letenská 525/15, Praha 1, týkající se žaloby proti rozhodnutí ministryně financí ze dne 11. 5. 2021, č. j. MF-2287/ 2020/7303-15, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 6. 2023, č. j. 11 Af 35/2021-127,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalovaného **s e z a m í t á**.
- II. Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši 4 114 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Miloslava Petřa, LL.M., advokáta.
- III. Žalovaný **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení případu

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 6. 3. 2020, č. j. MF-2287/2020/7303-11 zrušil dle § 43 odst. 1 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách (dále jen „zákon o loteriích“), části rozhodnutí o povolení k provozování loterií a jiných podobných her, neboť nastaly okolnosti, pro které nebylo možné loterii nebo jinou podobnou hru povolit (žalobkyně přestala splňovat v rozhodnutí specifikované podmínky zákona). Konkrétně žalovaný zrušil části rozhodnutí ze dne 6. 9. 2013, č. j. MF-84415/A/2013/34, ze dne 1. 10. 2013, č. j. MF-96553/A/2013/34, ze dne 22. 10. 2013, č. j. MF-105176/A/2013/34 a ze dne 4. 11. 2013, č. j. MF-107736/A/ 2013/34 (dále též

„dotčená herní povolení“). Konstatoval, že za dodržování zákonných povinností odpovídá provozovatel loterie nebo podobné hry, který je držitelem vydaného povolení. Dotčená herní povolení byla vydána žalobkyni, která byla v době vydání zrušujícího rozhodnutí provozovatelem her jimi povolených. Žalovaný odmítl námitku žalobkyně, že dotčená herní povolení byla převedena na jiný subjekt (SLOT Group, a.s.) pozdějším rozhodnutím žalovaného ze dne 25. 9. 2015, č. j. MF-38884/2015/34-4, resp. č. j. MF-38884/2015/34-5 (dále též „sporné změnové rozhodnutí“), které nabylo právní moci dne 26. 9. 2015 osobním převzetím oběma účastníky řízení. Výrok sporného změnového rozhodnutí dle žalovaného neobsahoval čísla jednací žádného z dotčených herních povolení, jejichž části žalovaný rušil, a tedy na jiný subjekt nebyla převedena.

[2] V rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutí žalobkyně namítala, že jak žádost o vydání sporného změnového rozhodnutí, tak samo rozhodnutí zahrnují rovněž dotčená herní povolení, což vyplývá z jejich obsahu. K rozkladu žalobkyně připojila žádost a úředně ověřenou kopii sporného změnového rozhodnutí v podobě, jak je osobně převzala po vyhotovení. Upozornila, že oba dokumenty obsahují též čísla jednací dotčených herních povolení.

[3] Ministryně financí zamítla rozklad žalobkyně rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku. V odůvodnění rozhodnutí uvedla, že vycházela z rozhodnutí založeného ve správním spisu, jehož výrok dotčená herní povolení neobsahuje. Dokument připojený k rozkladu zjevně není opisem rozhodnutí založeného ve správním spisu a jeho vidimace neprokazuje správnost ani pravdivost údajů v něm uvedených. Dle ministryně ani verze žádosti předložená žalobkyní neodpovídá obsahu žádosti založené ve správním spisu. K převedení dotčených herních povolení proto dle ministryně nedošlo, neboť za relevantní je třeba považovat pouze znění sporného rozhodnutí o změně založené ve správním spisu.

[4] Žalobkyně napadla rozhodnutí ministryně financí žalobou u Městského soudu v Praze, který jí rozsudkem označeným v záhlaví vyhověl, rozhodnutí ministryně financí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. K otázce převodu dotčených herních povolení z žalobkyně na jiný subjekt (společnost SLOT Group, a.s.) městský soud doplnil v řízení dokazování, na jehož základě dospěl k závěru, že správním orgánem zjištěný skutkový stav odporuje obsahu správních spisů a vyžaduje zásadní doplnění.

[5] Městský soud poukázal na skutečnost, že součástí spisu předloženého žalovaným nebylo sporné rozhodnutí o změně ani společná žádost (žalobkyně a společnosti SLOT Group, a.s.) o změnu. Z ničeho rovněž dle městského soudu nevyplývalo, že by je žalovaný či ministryně financí učinili součástí spisového materiálu nebo je ve správním řízení provedli k důkazu. Městský soud proto vyzval žalovaného k předložení originálu správního spisu vedeného ve věci žádosti o změnu povolení, z jehož obsahu zjistil, že je v něm založena jak verze společné žádosti žalobkyně a společnosti SLOT Group, a.s. ze dne 20. 8. 2015, neobsahující dotčená herní povolení, tak verze upravená (označená jako „upravená žádost o změnu dle požadavku ministerstva“) datovaná rovněž 20. 8. 2015, která dotčená herní povolení obsahuje. Správní spis provedený soudem k důkazu obsahoval rovněž dvě verze sporného změnového rozhodnutí, které k sobě byly připojeny sponkou. V jedné verzi výrok rozhodnutí dotčená herní povolení neobsahoval; ve druhé verzi (shodné s dokumentem předloženým ve správním řízení žalobkyní) dotčená herní povolení

pokračování

obsahoval. Ohledně sporného změnového rozhodnutí tak městský soud s ohledem na zjištěný obsah správního spisu dospěl k závěru, že je nejasné, která jeho verze je autentická a byla žalobkyni (a společnosti SLOT Group, a.s.) doručena osobním předáním, stejně jako není zřejmé, jak mohlo dojít k tomu, že vedle sebe existují dvě originální verze změnového správního rozhodnutí.

[6] Městský soud dále poukázal na usnesení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Karlovarského kraje, ze dne 25. 2. 2021, č. j. KRPK-19315-177/TČ-2020-190381, z jehož obsahu zjistil, že došlo k odložení trestní věci podezření ze spáchání přečinu padělání a pozměnění veřejné listiny sporného změnového rozhodnutí. V odůvodnění usnesení policie mj. uvedla, že rozhodnutí předkládaná kontrolním orgánům celní správy jsou odlišná od rozhodnutí vydaných žalovaným, a tedy je zdokumentováno, že došlo k jejich padělání. Městský soud v této souvislosti poukázal na skutečnost, že usnesení o odložení věci vychází primárně z vyjádření žalovaného. Ani toto usnesení a zjištěná odlišnost „hlaviček“ obou verzí rozhodnutí však dle městského soudu nepostačuje pro závěr, že verze rozhodnutí, jehož výrok ve výčtu obsahuje dotčená herní povolení, není autentická a byla padělána. Navzdory provedenímu dokazování tak dle městského soudu zůstalo nevyjasněno, která verze sporného změnového rozhodnutí představuje jeho účinné a platné znění, neboť správní spis obsahuje dvě verze sporného změnového rozhodnutí a též dvě verze žádosti. Městský soud rovněž upozornil na nestandardnost dotčených herních povolení (neobvyklé číslo jednací, nezvyklá délka povolení, jejich chybějící evidence v informačním systému SDSL), k nimž žalovaný přesto přistupuje jako k platným a účinným. Městský soud tak považoval za nezbytné, aby se žalovaný v dalším řízení podrobněji zabýval skutečnostmi a důkazy zjištěnými policií, popsány nestandardnostmi dotčených herních povolení, na které ostatně poukázal sám žalovaný, včetně pravdivosti tvrzení žalobkyně, že hry povolené dotčenými herními povoleními dlouhodobě provozuje společnost SLOT Group, a.s., která v tomto ohledu plní též zákonné povinnosti v domnění, že na ni byla herní povolení převedena.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalobkyně

[7] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost. V ní se pokouší o vysvětlení, proč se ve správním spisu vedeném ve věci sporného změnového rozhodnutí nacházejí dvě jeho verze. Dle stěžovatele byla verze rozhodnutí obsahující i dotčená herní povolení založena do správního spisu později (někdy v letech 2020 až 2023), kdy ji stěžovatel obdržel od celní správy, která jej požádala o ověření pravosti. V návaznosti na vizuální porovnání s verzí založenou ve spise došlo dle stěžovatele patrně omylem k sepnutí obou verzí a ponechání nepravé verze ve správním spise. Stěžovatel dále obsáhle argumentoval, proč se dle jeho názoru v případě verze dodané celní správou a předkládané ve správním řízení žalobkyní jedná o falzifikát a proč je tato skutečnost seznatelná pouhým vizuálním porovnáním. Stěžovatel se domníval, že posouzení pravosti měl provést městský soud, případně měl stěžovatele vyzvat k doplnění argumentace. Protože tak neučinil, zatížil soudní řízení vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí. Proč se ve správním spise nacházejí také dvě verze žádosti stěžovatel neuměl dle vlastních slov vysvětlit.

[8] Stěžovatel namítl rovněž nesprávné posouzení právní otázky. Za nezákonný označil požadavek městského soudu, aby v dalším řízení prováděl dokazování stran ověření pravosti a autenticity verzí sporného změnového rozhodnutí. Dle stěžovatele jej tím městský soud nutí přezkoumávat a přehodnocovat pravomocné usnesení policie o odložení věci, v němž se výslovně uvádí, že z podkladů (zejména ze stěžovatelových zpráv) vyplynulo, že verze předkládané celní správou jsou falzifikáty, byť se nepodařilo zjistit, kdo a za jakým účelem rozhodnutí padělal. Stěžovatel uvedl, že skutkový stav v řízení o zrušení částí dotčených herních povolení zjišťoval v souladu s procesními předpisy. Odkázal na § 53 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, dle kterého listiny vydané státními orgány v mezích jejich pravomoci potvrzují, že jde o prohlášení orgánu, který listinu vydal, a není-li dokázán opak, potvrzují i pravdivost toho, co je v nich osvědčeno nebo potvrzeno. Stěžovatel má za to, že prostřednictvím usnesení policie o odložení věci prokázal, že verze rozhodnutí předkládaná žalobkyní není listinou vydanou orgánem veřejné moci ve smyslu § 53 správního řádu. Další dokazování ohledně pravosti tohoto dokumentu by dle stěžovatele znamenalo přezkum výsledků trestního řízení, což není v působnosti stěžovatele, který nemůže zpochybňovat závěry orgánů činných v trestním řízení. Stěžovatelem provedené dokazování by se dle jeho názoru překrývalo s již provedeným dokazováním policie. Dle stěžovatele tak bylo spolehlivě zjištěno, že verze předložená žalobkyní je falzifikátem.

[9] Dále stěžovatel považoval za nerozhodné, aby na základě požadavku městského soudu v dalším řízení zjišťoval, zda společnost SLOT Group, a.s. nabyla přesvědčení, že na ni byla dotčená herní povolení převedena a zda ohledně nich plní zákonné povinnosti. I kdyby tak jmenovaná společnost postupovala, jednalo by se o důsledek omylu, do kterého byla uvedena jinou osobou. Neznamenaloby to však, že tím bude zhojen nedostatek oprávnění k provozování her. Stěžovatel poukázal na to, že do datové schránky jmenované společnosti byla doručena správná verze sporného změnového rozhodnutí, což vylučuje její dobrou víru v převod dotčených herních povolení. Stěžovatel také namítal, že nedisponuje nástroji, jimiž by plnění zákonných povinností této společnosti spolehlivě prokázal s ohledem na povinnost mlčenlivosti správce daně. Zároveň poukázal na skutečnost, že je mu z úřední činnosti známo, že společnost SLOT Group, a.s. zákonné daňové povinnosti neplní, neboť je v úpadku a je s ní vedeno insolvenční řízení.

[10] Žalobkyně ve vyjádření ke kasační stížnosti poukázala na „nepořádek“ panující ve správních spisech stěžovatele a v informačním systému SDSL. Namísto toho, aby stěžovatel přijal odpovědnost za vzniklý stav a pokusil se jej napravit, přenáší odpovědnost na městský soud, který ovšem správně uvedl, že nemůže nahrazovat činnost stěžovatele zásadním doplněním dokazování za účelem náležitého zjištění skutkového stavu. Dle žalobkyně je na stěžovateli, aby v dalším řízení zjistil skutkový stav bez důvodných (přetrvávajících) pochybností a v souladu se zásadou materiální pravdy.

[11] Dále žalobkyně rozporovala stěžovatelův názor, že městský soud v soudním řízení neprovedl dokazování dostatečně. Dle žalobkyně městský soud řádně doplnil dokazování správním spisem vedeným ve věci sporného změnového rozhodnutí, který nejprve nebyl stěžovatelem předložen, ze kterého městský soud zjistil zásadní pochybnosti stran skutkového stavu. Žalobkyně taktéž s odkazem na jiné související soudní řízení u Městského soudu v Praze a v něm vydaný rozsudek (ze dne 22. 6. 2023, č. j. 10 Af 3/2022-134) upozornila na další nestandardnosti při vedení správního spisu (verze sporného změnového

pokračování

řízení obsahující dotčená herní povolení byla chráněna proti rozeřítí, zatímco verze, kterou označuje za rozhodnou stěžovatel, nikoli; správní spis neobsahoval spisový přehled, tedy soupis listin tvořících jeho součást, a tedy nebylo zřejmé, co a kdy do něj bylo vloženo; obě verze žádosti i rozhodnutí nebyly při založení do spisu průběžně číslovány).

[12] Žalobkyně nesouhlasila se stěžovatelem ani v otázce údajné nepotřebnosti zásadního doplnění dokazování. Stěžovatel dle jejího názoru neumí vysvětlit, proč ve spise vedle sebe existují dvě verze žádosti (jak sám potvrzuje v kasační stížnosti), a ani jeho vysvětlení stran existence dvou verzí sporného změnového rozhodnutí nelze považovat za dostatečné. Stěžovatelův odkaz na usnesení policie o odložení věci a závěry, které z něj dovozuje, považuje žalobkyně za nesprávné a zavádějící. Policie rozhodovala toliko o odložení trestní věci, navíc vycházela z informací poskytnutých stěžovatelem. Ani v tomto ohledu tedy nelze zjištěný skutkový stav považovat za dostatečný, jak správně v napadeném rozsudku dovodil městský soud.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[13] Nejvyšší správní soud kasační stížnost posoudil a dospěl k závěru, že není důvodná.

[14] Nejvyšší správní soud nejprve upozorňuje, že podoba správního spisu vedeného v řízení o vydání sporného změnového rozhodnutí, jak byl předložen Nejvyššímu správnímu soudu pro řízení o kasační stížnosti, zjevně neodpovídá podobě, v jaké byl tento správní spis předložen městskému soudu. Stěžovatel vyňal sporné změnové rozhodnutí ze dne 25. 9. 2015, č. j. MF-38884/2015/34-4 a č. j. MF-38884/2015/34-5 ve verzi obsahující dotčená herní povolení, která považuje za falzifikáty, a založil je do samostatné části spisu se samostatným referátníkem na č. l. 100 [vyňatá rozhodnutí již tedy nejsou připojena sponkou k verzi rozhodnutí neobsahující dotčená herní povolení (nyní na č. l. 84 až 87), ale jsou nově založena na č. l. 102 až 105)]. Tento referátník byl vytvořen dne 9. 8. 2023 v souvislosti s požadavkem Nejvyššího správního soudu na předložení úplného správního spisu pro účely řízení o kasační stížnosti, tedy až po vydání napadeného rozsudku. Dokumenty v něm založené jsou nově očíslovány (č. l. 100 až 125, sporné změnové rozhodnutí ze dne 25. 9. 2015, č. j. MF-38884/2015/34-4 a č. j. MF-38884/2015/34-5 ve verzi obsahující dotčená herní povolení je založeno na č. l. 102 až 105). „Původní“ správní spis nyní obsahuje listiny zařazené na č. l. 1 až 99, přičemž sporné změnové rozhodnutí ze dne 25. 9. 2015, č. j. MF-38884/2015/34-4 a č. j. MF-38884/2015/34-5 ve verzi neobsahující dotčená herní povolení je založeno na č. l. 84 až 87. V souvislosti s těmito změnami stěžovatel vyhotovil i nový spisový přehled obsahující soupis listin, které jsou součástí spisu, v němž se zároveň pokouší rekonstruovat data, kdy došlo k jejich vložení do spisu.

[15] V nyní souzené věci stěžovatel činí spornou aplikaci § 77 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), dle kterého *v rámci dokazování může soud zopakovat nebo doplnit důkazy provedené správním orgánem, neupraví-li zvláštní zákon rozsah a způsob dokazování jinak*. Již v usnesení ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-71, č. 3577/2017 Sb. NSS, rozšířený senát Nejvyššího správního soudu vysvětlil, že zjistí-li krajský soud, že správní orgány nepostupovaly v souladu s požadavkem na zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu), je na něm, aby pochybnosti o skutkovém stavu sám odstranil. To může učinit zopakováním důkazů již provedených

správním orgánem nebo provedením důkazů nových. Současně však platí, že „*smyslem soudního přezkumu ve správním soudnictví není nahrazovat činnost správních orgánů a vyprazdňovat účel správního řízení. Pokud tedy krajský soud dospěje k závěru, že nedostatky ve zjištění skutkového stavu jsou takového rozsahu, že jejich odstranění by znamenalo nahradit činnost správních orgánů, uloží soud tuto povinnost správnímu orgánu*“ (bod 49 usnesení). Krajské soudy tedy mohou dokazováním nejen upřesnit, jaký byl skutkový stav, ze kterého správní orgán vycházel při svém rozhodování, ale mají rovněž možnost zjistit nový skutkový stav; vždy však musí zvážit rozsah doplňování dokazování tak, aby nenahrazovaly činnost správního orgánu (shodně k tomu již rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2005, č. j. 5 Afs 147/2004-89, č. 618/2005 Sb. NSS). Za situace, kdy z charakteru navržených důkazů či průběhu dokazování vyplynulo zásadní zpochybnění skutkového stavu, ze kterého správní orgán ve svém rozhodnutí vycházel, je namístě rozhodnutí správního orgánu zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení (viz již rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2008, č. j. 1 As 45/2008-56, nebo nedávný rozsudek ze dne 9. 5. 2023, č. j. 9 As 88/2023-44, bod 20, na který správně poukázal i městský soud).

[16] Nejvyšší správní soud také ve své rozhodovací činnosti opakovaně vyslovil závěr, že je to především krajský soud, kdo je oproti Nejvyššímu správnímu soudu soudem nalézacím povolaným zhodnotit napadené správní rozhodnutí v tzv. plné jurisdikci, včetně otázek skutkových, o nichž si sám učiní úsudek. Intervence ze strany Nejvyššího správního soudu je v tomto ohledu výjimečná a omezuje se toliko na vady řízení a dokazování ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. (viz např. rozsudek ze dne 1. 3. 2017, č. j. 6 As 256/2016-79, rozsudek ze dne 30. 5. 2018, č. j. 6 Afs 94/2018-52, rozsudek ze dne 20. 12. 2018, č. j. 6 Afs 283/2018-39, nebo ze dne 13. 2. 2019, č. j. 6 Afs 354/2018-23).

[17] Takové vady ovšem Nejvyšší správní soud v řízení před městským soudem neshledal. Městský soud v napadeném rozsudku přezkoumatelně, podrobně a pečlivě vysvětlil, proč v daném případě nepovažuje stěžovatelem zjištěný skutkový stav za dostatečný, resp. proč řádné zjištění skutkového stavu věci vyžaduje zásadní a rozsáhlé doplnění dokazování, které již nemůže provádět městský soud a nahrazovat tím činnost správního orgánu. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že městský soud posuzoval stav, kdy rozhodnutí ministryně financí napadené žalobou uvádí, že vychází z rozhodnutí založeného ve správním spisu vedeném ve věci sporného změnového rozhodnutí, jehož výrok dotčená herní povolení neobsahuje. Provedeným dokazováním obsahem tohoto dodatečně doloženého správního spisu však městský soud zjistil, že obsahuje dvě na první pohled originální verze sporného změnového rozhodnutí (jednu obsahující dotčená herní povolení a druhou herní povolení neobsahující), a ve světle uvedeného tedy základní východisko stěžovatele neobstojí. Obdobně žalobou napadené rozhodnutí uvádí, že je ve správním spisu založena žádost o vydání sporného změnového rozhodnutí, která dotčená herní povolení nezahrnuje, ačkoli provedeným dokazováním byla i v tomto případě zjištěna existence dvou verzí žádostí (jedna verze dotčená herní povolení neobsahuje a druhá naopak obsahuje). Městský soud tak z uvedených důvodů dospěl v napadeném rozsudku ke zcela logickému závěru, jemuž nelze nic vytknout, že není zřejmé, která verze sporného změnového rozhodnutí je autentická a jak vůbec mohou vedle sebe existovat dvě verze vydaného správního rozhodnutí. Nejvyšší správní soud souhlasí také s dílčím závěrem městského soudu, že za rozhodnou a autentickou verzi sporného změnového rozhodnutí nelze bez dalšího považovat

pokračování

elektronický dokument zaslaný společnosti SLOT Group, a.s. dne 19. 10. 2015, neboť rozhodující je obsah rozhodnutí doručeného (oznámeného) oběma účastníkům osobním předáním dne 25. 9. 2015, u něhož ovšem byla zjištěna existence dvou verzí.

[18] Dokazování provedené městským soudem tak zásadním způsobem zpochybnilo skutkový stav, ze kterého vycházelo žalobou napadené rozhodnutí, a městský soud proto správně přistoupil k jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení s odůvodněním, že další dokazování před soudem by již nahrazovalo činnost správního orgánu, neboť bude třeba řízení doplnit o zásadnější a rozsáhlejší dokazování za účelem náležitého zjištění skutkového stavu. Stěžovatel se totiž okolnostmi rozhodnými pro výsledek jím vedeného řízení (autenticita a pravost verzí sporného změnového rozhodnutí), které vyšly najevo v soudním řízení, vůbec v předchozím řízení nezabýval. Městský soud správně vypočetl, že kromě možného doplnění dokazování výslechy svědků bude třeba v řízení provést odborné znalecké posouzení obou verzí rozhodnutí, u nichž stěžovatel až nyní v kasační stížnosti argumentuje, že již prostým pohledem lze seznat, které rozhodnutí je autentické. Nejvyšší správní soud v této souvislosti doplňuje, že je mu z jeho úřední činnosti známo, že celní správa k odbornému znaleckému zkoumání obou verzí sporného změnového rozhodnutí pro účely vlastních vedených řízení již přistoupila. Nejvyšší správní soud tedy neshledává důvodnou stěžovatelčinu námitku, že dokazování stran posouzení pravosti a autenticity jednotlivých verzí rozhodnutí měl provést sám městský soud a za tím účelem vyzvat stěžovatele k doplnění argumentace.

[19] Nejvyšší správní soud v návaznosti na výše uvedené zároveň doplňuje, že žalobou napadené rozhodnutí se k existenci dvou verzí sporného změnového rozhodnutí ve správním spisu vůbec nevyjadřuje, toliko uvádí, že odmítlo zohlednit žalobkyní předloženou kopii rozhodnutí, kterou nepovažovalo za opis rozhodnutí založeného ve spisu. Tento zásadní nedostatek odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí se sice stěžovatel pokouší dohnat obsáhlou argumentací v kasační stížnosti, avšak jak vyplývá z judikatury Nejvyššího správního soudu, nedostatek odůvodnění rozhodnutí vydaného ve správním řízení nemůže být dodatečně zhojen případným podrobnějším vysvětlením učiněným až v kasační stížnosti podané proti rozhodnutí soudu, jímž bylo správní rozhodnutí zrušeno (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2004, č. j. 3 As 51/2003-58, nebo ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71).

[20] Nejvyšší správní soud nepovažuje za důvodnou ani kasační námitku, dle které městský soud nezákonně nutí stěžovatele přezkoumávat závěry pravomocného usnesení policie o odložení věci. Obsahem usnesení policie je závěr, že se nepodařilo zjistit potenciálního pachatele trestného činu, pravomocně a závazně však neurčuje, že verze změnového rozhodnutí obsahující dotčená herní povolení je falzifikát. Jak správně poukázal městský soud, policie sice pracovala s verzí, že se jedná o padělek, ve svých závěrech nicméně vycházela především z informací poskytnutých stěžovatelem. Neprováděla v této věci žádné znalecké zkoumání, resp. nic takového nelze z policejního usnesení zjistit. Doplněním dokazování výhradně za účelem náležitého zjištění skutkového stavu stěžovatelem v dalším řízení tedy zjevně nebude zasahováno do činnosti orgánů činných v trestním řízení a už vůbec jím nebudou přehodnocovány výsledky trestního řízení, jak se mylně domnívá stěžovatel.

[21] Nejvyšší správní soud však přisvědčuje stěžovateli do té míry (a v tomto směru tedy musí drobně poopravit jinak správné závěry městského soudu), že není rozhodné, zda společnost SLOT Group, a.s. nabyla přesvědčení, že na ni dotčená herní povolení byla převedena a zda k nim plnila zákonné povinnosti. Ani faktickým plněním zákonných povinností totiž nelze dle Nejvyššího správního soudu legalizovat nedostatek veřejnoprávního oprávnění k provozování her, které nelze vydržet. V dalším řízení je tedy nadbytečné zabývat se případnou dobrou vírou třetí osoby – společnosti SLOT Group, a.s., včetně plnění jejích povinností apod.

[22] Tato dílčí nepřesnost však dle Nejvyššího správního soudu nemá vliv na správnost a zákonnost napadeného rozsudku a v něm vyslovených závěrů, dle kterých správní orgány v předchozím řízení nezjistily dostatečně skutkový stav vyžadující zásadní doplnění, které však nemůže namísto stěžovatele provádět soud v soudním řízení správním, neboť by tím nahrazoval činnost správního orgánu.

IV. Závěr a náklady řízení

[23] Na základě výše uvedených skutečností Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl.

[24] O nákladech řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, a proto jí Nejvyšší správní soud přiznal náhradu nákladů řízení.

[25] Žalobkyně učinila v řízení vyjádření ke kasační stížnosti. Podání vyjádření představuje úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Odměna za jeden úkon právní služby činí 3 100 Kč podle § 7 bodu 5, aplikovaného na základě § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu, k níž je třeba podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu připočítat 300 Kč jako paušální náhradu hotových výdajů, celkem tedy 3 400 Kč. Protože je zástupce žalobkyně plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se částka o 714 Kč odpovídající výši této daně. Nejvyšší správní soud tedy žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení v celkové výši 4 114 Kč. K zaplacení této částky byla žalovanému stanovena přiměřená lhůta v délce jednoho měsíce.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. června 2024

Mgr. Ing. Veronika Juříčková
předsedkyně senátu

